

kulttuuri

TEEMATÖITIMUS

Teematuottaja Kaija Ulmanen 010 8336 261 kaija.ulmanen@marvamedia.fi
Kulttuuritoimittaja Maarit Anttila 010 8336 249 maarit.anttila@marvamedia.fi

Isota lavalta pienelle estradille

Mustan Pitsin yössä esiintyvä Aino Venna viihtyy monenlaisilla festivaaleilla.

RAUMA
MAARIT ANTILTA, LÄNSI-SUOMI

Toisen albuminsa viime vuonna julkaisusta Aino Venna on huomennähtävin Pori Jazzin sivuilla yhdeksi tämän hetken virkistävimmistä suomalaisaristeista. Laulaja-lauluntekijä debytoi yhteensä kera viime viikonloppuna jazz-festivaalin päälavalla lauantain ainoana suomalaisesityksenä.

–Päälava oli ihan posketon ja meitä kohdeltiin kuin kuninkaita. Emme olleet aikaisemmin esiintyneet yhtä suurella lavalla, hyvänä kakkosena on tosin Helsingin Savon lava, musikko kertoo.

Tulevan perjantain keikkamilo Rauhan Mustan Pitsin yössä on sitten aivan toista ääripäätä. Rauhan taidemuseon intiimi si-säpila, jossa Venna-yhtyeinen päättää Sö-keitä ja säveltä -tapahtuman.

Esiintymispaikkojen kirjo on aika tyypillistä Vennalle, joka sanoo kokoonpanonsa olevan kuin Beatles Hampurissa; kaikki keikat vedetään paikasta paikalle. Laulaja kertookin, että vilkas keikkakeisari on vinyt eri puolilla Suomea. Raumalta matka jatkuu Turkuun, ja heinäkuun päätteen Venna matkaa basistinsa kanssa Pyhänturille Pyhä Unplugged -tapahtumaan, jossa hänen lisäksi esiintyy myös Jari Sillanpää.

Toinen albumikin oli menestys

Aino Venna yhdistelee musiikissaan sujuvasti muun muassa kansanmusiikin, vanhan rokin, jazzin ja chaousin elementtejä. –Lähtään monilta eri tyylisuunnista eikä musiikkiani voi suoraan sijoittaa mihinkään genreen. Jotkut kappaleet voivat olla suoraan folkia tai laulelmaa.

Musiikillisen valituksensa Venna on imenyt jo lapsuudesta, kotona kuunneltiin paljon musiikkia rytmimusiikista klassiseen. Musiikillisia vaikutteita hän on saanut niin Edin Pafilta, Elvis Presleyle kuin Billie Holidaylta.

TÄSTÄ ON KYSE

AINO VENNA (AHOKEAS)

- laulaja, lauluntekijä
- s. 1982 Helsingissä
- esiintyy englanniksi ja ranskaksi
- albumit Marlene ja Thin Roof

”Meidät on helppo saada lavalle mutta vaikea houkutella sieltä pois.”

laulaja, lauluntekijä Aino Venna

Chansonia on valikoimassa laulajan mukaan vähiten, vaikka juuri se on saanut eniten huomiota. Venna tekee kappaleita englannin ohella myös ranskaksi.

Tulkinnoissa on huomattavissa vivahteita kun esityskieli vaihtuu.

–Kirjoittamisprosessi on aika lailla samanlainen, mutta olen huomannut, että elävyyt voimakkaammin ranskan kielellä laulaessani.

Aino Venna sanottaa ja säveltää yhteen kaikki kappaleet, jotka sovitetaan yhdessä bändin kanssa. Vaikuteita sanoituksiinsa hän kertoo saavansa kirjoista ja elokuvista.

–Toisaalta laulu voi syntyä myös mieleen jänneestä lauseesta, jonka ympärille alan kirjoittaa tarinaa.

–Olen toisaalta viihtynyt minimalistisimmin mutta olen myös taipuvainen draamatisuuteen ja teatralisuuteen, lauluntekijä arvioi.

Elokuva-ala vaihtui musabisneeseen

Elokuva-ala Turun taideakatemiassa opiskellut Venna vaihtoi musiikkiin 25-vuotiaana. Nyt takana on muutama vuosi musiikon elämää.

Yhtyeen vuonna 2012 ilmestynyt esikoisalbumi Marlene oli arvostelumenestys. Se oli myös musiikkia kuuntelevan yleisön mieleen ja alan perin suunniteltu tuhannen kappaleen painos on jo viisinkertaistunut.

Englanniksi ja ranskaksi laulava Aino Venna konsertoii viikon takaisella Pori Jazz-festivaalilla. Tänään laulaja, lauluntekijä esiintyy Mustan Pitsin yössä.

Menestys oli viime syksynä ilmestynyt Tin Roofin. Kakkosalbumi on osoittautunut monilla aristeilla kompaktisiksi ja Venna kertoo sen työstämisen aiheuttaneen hänellekin painetta. Levyä ilmestyttyä hän sai sähköpostissaan positiivista kuuntelijapalautetta yli 70-vuotiaalta rouvalta.

–Ehkä siitä tulikin sitten hyvä, laulaja tuuma.

Raumalla on Mustan Pitsin yössä luvassa hyvääntuulista konserttoa, jossa kuullaan kappaleita yhtyeen molemmilta albumeilta sekä mahdollisesti pari coveriakin.

Lopullinen setti varmistuu vasta paikan päällä.

–Livekeikkamme ovat yleensä aika energisiä. Meidät on helppo saada lavalle mutta vaikea houkutella sieltä pois, nauraa musikko.

Aino Vennan ohella kokoonpanoon kuuluvat Kaisu Koponen (stemmalaulu,

ukulele) Erik Michelsen (kontrabasso), Joonatan Kotila (kitara, banjo) ja Ville Pystynen (sahon).

♦ Aino Venna-yhtyeinen soittaa Rauhan taidemuseon sisäpihalla Mustan Pitsin yössä kello 21 alkaen.

Matti Mönkäreen veistoksista osa on valmistunut Kreikkassa.

Kivilinnassa Mönkäreen veistoksia

SASTAMALA
LÄNSI-SUOMI

Vielä ehtii tutustumaan Ellivuoren kupeessa sijaitsevan Piruvuoren kivilinnan kesäpäivätyksessä, jossa on esillä kuvanveistäjä Matti Mönkäreen taideteoksia.

Kivilinnassa on toistakymmentä Mönkäreen vuosien varrella veistämää teosta. Näyttelyn nimi on *Kaukaa haettu*, sillä veistokset on tehty Kreikan Pároksen saarella 1990-luvulla.

–Näytellyssä on sarja vitivalloisia mar-morveistoksia, Mönkäre kertoo.

Mönkäre on Sastamalaassa asuva kuvanveistäjä. Raumalla hänet tunnetaan purjelaivan rakentajana Rauman satamassa. Valmistusajan tällä laavalla on määrä purjehdä Valimerelle edistämään suomalaista kulttuuria.

Piruvuoren kivilinnalla on taidemaalari Emil Danielssonin (1882–1967) erämaastelijoita. Kivilinnalla ylläpitää nykyään Sastamalan kaupunki.

Mönkäreen näytely on esillä kivilinnassa osoitteessa Ellivuorentie 131, Sastamala 2.8. saakka

”Kulttuurintekijät pitäytyvät omissa poteroissaan”

RAUMA
MAARIT ANTILTA, LÄNSI-SUOMI

Kulttuuritoimijoiden kannattaa jatkossakin entistä useammin kääntyä sponsorien puoleen kulttuurille tukea hakieissaan, evästi Rauman kulttuuripäällikkö Risto Kupari Media-Areenan eilisessä keskustelussa Rauman torilla.

Sponsorointiin suhtautui varauksellisemmin kaupunginvaltuutettu (vihr.), kulttuurialalla pitkään toiminut Pasi Alonen. Hän epäili sen tuottavan ”salonkikelpoista taidetta”, joka hyödyttää yritysten markkinointia.

–Täiteen tehtävä on saada aikaan uudenlaisia avauksia ja keskustelua, joita ei ehkä muutoin syntyisi.

Ilmanne Alonen mukaan olisi, että talouselämän toimijat itse olisivat aloitteellisia tukemaan kulttuuria.

Rahakeskustelussa nousi esille myös yhteisrahoitus. Kulttuuripäällikkö näki sen yhtenä mahdollisuutena kerätä varoja esimerkiksi Sepsin talon kunnostamiseen kulttuuritoksi.

Kupari lupautuikin julkisesti antamaan oman roponsa, jos talon eteiseen ilmestyy keräystonka.

Kolmas sektori kasvaa

Kulttuurin julkisen tuki ei Kuparin näkemys mukaan tule ainakaan nykyisestä kasvamaan.

–Toinen nähtävissä oleva trendi on kolmannen sektorin kasvava osuus myös kulttuuritoiminnassa.

Kulttuurikeskustelussa, johon osallistui myös hopeaseppeä, kuvanveistäjä Eila Minkkinen puhuttiin myös kulttuurin nä-

Kulttuurista keskustelivat kulttuuripäällikkö Risto Kupari, taiteilija Eila Minkkinen sekä Pasi Alonen, joka edusti harrastajakenttää.

kyvyydestä ja alalla toimivien keskinäisestä yhteistyöstä Raumalla.

–Kulttuurin kokonaismarkkinointi on Raumalla se heikko kohta ja näkyvyydessä on ongelmia, myönti Kupari.

Minkkiselä on parhailleen retrospektiivinen näyttely Rauman taidemuseossa. Hän totesi markkinoinnin usein olevan taiteilijalle kustannuskyssyys.

Ongelmana keskustelussa nähtiin myös

”poteroituminen”, kulttuurintekijöiden hääräminen omissa oloissaan.

Pasi Alonen kaipasi vuorovaikutusta eri tekijöiden kesken ja kannatti ammatillaisen ja harrastajien yhteistyötä.

Raumalaista kulttuurielämä arvioitiin keskustelussa monipuolisiksi ja omaleimaisiksi. Kaupungin kulttuurissa korostuvat keskusteluiden mukaan massojen tavoittelun sijaan kulttuurilämykset.

Virkistävää runoesitys menetyksen tunteesta

RUNOPERFORMANSSI

Taivas on hyvin alhaalla tänään

- Nina Rintalan Paperiperho-runoteoksen pohjautuva performanssi
- Dramatisointi ja ohjaus: Nina Rintala
- Koreografi: Jenni Suominen
- Valosuunnittelu: Markus Pihlva
- Rooleissa: Nina Rintala, Jenni Suominen ja Jeremias-Petteri Nieminen
- Ensi-ilta Kellariteatteriä 22.7.

Nina Rintalan Paperiperho-runokoeelmaan perustuva Taivas on hyvin alhaalla tänään -runoparformanssi on erikoinen kokemus.

Kun runoutta, tanssia ja teatteria sekoitetaan esityksen päätteeksi on kuolema, voisi odottaa raskasta kokemusta. Esityksen päätteeksi Kellariteatterin kapea portaitkko saa kuitenkin kavuta kevein askelin.

Esitys on virkistävää tapa käsitellä synkkää ja vaikeaa aihetta.

Kun kuolemasta tavallisesti puhutaan lähestulkoon kädet ristissä ja vakava ilme kasvoilla, nyt oli lupa nauraa ääneen. Oli sallittua olla liikutunut ja huvittunut yhtä aikaa, vaikka ensin olikin melkein synkkinen.

Jo ensimmäisestä repliikistä kävi ilmi, että Rintalan selkeä ja pehmeä ääni sopi runojen toistamiseen.

Käsiohjelmassa luvattiin, että liike jatkaa siitä, mihin sanat lopputivat. Jenni Suominen koreografik tukivatkin jo runoon perustuva tarina.

Myös harmonisen valkoinen väriteema, valojen leikki ja paikan kuluvata taustamusiikki täydensivät lavan tapahtumia. Yksinkertainen rekvisiitti: muutama kivi, saippuakuplat, köydet ja keino riittävi.

Nina Rintala (vas.), Jenni Suominen ja Jeremias Nieminen esiintyvät Kellariteatterissa vielä lauantaina.

Ennen esityksen alkua osa loppuunmyydyt katsomon yleisöstä haikaili niihin aikoihin, kun Kellariteatterissa toimi vielä kaupunginteatteri. Yksi totesi, ettei uusissa tiloissa ole saavutettu yhtä intiimiä tunnelmaa.

Kommenttiin ainutlaatuisesta tunnelmasta on helppo yhtyä ainakin keski-iäkköisen esityksen perusteella: vain parin metrin päässä liikkuvat esiintyjät olivat niin lähellä, että tunnelma todella oli käsin kosketeltava.

Taivas on hyvin alhaalla tänään -esityksestä oli helppo nauttia runouttavikonkin. 40 minuutin esityksen päätyttyä teke mieli huutaa, että ei ihan vielä. Tätä olisi mielellään katsonut pidempäänkin.

Henriikka Korte